

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/91/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321200239
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2321200239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B. XXX/XX, D., zastúpeného splnomocnencom: Združenie na ochranu práv občana – AVES, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, IČO: 50 252 151, proti žalovaným: 1/ Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, 2/ R.F. PLUS, s. r. o., so sídlom Emila Skákalu 1753/5, Leopoldov, IČO: 36 827 771, zastúpený JUDr. Daliborom Pavelkom, advokátom, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, a 3/ Aukčný Dom, s. r. o., so sídlom Pribinova 3351, Hlohovec, IČO: 36 253 073, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o., so sídlom Mierové námestie 14, Trenčín, IČO: 47 241 110, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 30. mája 2022 č.k. 35C/2/2021-309, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal, aby súd určil, že dobrovoľná dražba, ktorej priebeh bol osvedčený Notárskou zápisnicou N 845/2020, NCRnz 35168/2020, NCRIs 35724/2020 dňa 3.11.2020 notárom JUDr. Petrom Opatovským na Notárskom úrade so sídlom v Trnave, vykonaná dňa 3.11.2020 o 13:00 hod., ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, ktorý je vedený na Okresnom úrade - katastrálny odbor, obec D., katastrálne územie D., okres Galanta, ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape: parcelné číslo 175/1 o výmere 155 m² - zastavaná plocha a nádvorie; parcelné číslo 175/2 o výmere 190 m² - zastavaná plocha a nádvorie; parcelné číslo 175/3 o výmere 191 m² - zastavaná plocha a nádvorie; parcelné číslo 175/4 o výmere 191 m² - zastavaná plocha a nádvorie; parcelné číslo 175/5 o výmere 157 m² - zastavaná plocha a nádvorie; Stavby - bytový dom súpisné číslo XXX na parcele číslo 175/1, súpisné číslo XXX na parcele číslo 175/2, súpisné číslo XXX na parcele číslo 175/3, súpisné číslo XXX na parcele číslo 175/4, súpisné číslo XXX na parcele číslo 175/5; Byt, vchod č. XX, E., F. G. XX; podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku: 169/10000; spoluvlastnícky podiel: 1/1, je neplatná. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil zaplatiť žalovaným 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Súčasne súd napadnutým rozsudkom zrušil uznesenie č.k. 35C/2/2021-83 zo dňa 2.2.2021, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 137 písm. d) CSP, ako aj § 7 ods. 2, § 11 ods. 1 a 2, § 12 ods. 1 až 6, § 16 ods. 2, § 17 ods. 6 a § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných

dražbách (ďalej aj ako „ZoDD“), keď na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná včas, t.j. do troch mesiacov odo dňa príklepu 3.11.2020 (podanie žaloby na súd 18.1.2021) a je daný aj okruh strán sporu vymedzený v § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách. Prípustnosť žaloby vyplýva priamo z § 137 písm. d) CSP v spojení s § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. O neplatnosti dobrovoľnej dražby možno rozhodnúť, len ak nebola uskutočnená v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách, pričom podľa názoru súdu žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Pokiaľ žalobca spochybňuje inštitút dobrovoľnej dražby, súd konštatuje, že inštitút záložného práva a inštitút dobrovoľnej dražby sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Záložné právo slúži na zabezpečenie práva veriteľa na splnenie záväzku dlžníkom, ktorý dlžníkovi vyplýva zo záväzkovo-právneho vzťahu. Záložné právo má k záväzkovému právnomu vzťahu akcesorickú povahu; vznik a trvanie záložného práva súvisí so zabezpečovanou pohľadávkou; záložné právo plní zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu. Založenie predmetu záložného práva donucuje dlžníka, aby sa splnením svojho záväzku zbavil záložného práva, ktoré ho obmedzuje pri nakladaní so zálohom. Uhradzovacia funkcia sa prejavuje v možnosti veriteľa dosiahnuť uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohy. Ak jeho pohľadávka nebude riadne splnená. Záložné právo upravené v Občianskom zákonníku je legitímny právny inštitút, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách. Uvedené právne normy neboli konštatované ako rozporné s Ústavou Slovenskej republiky, nemožno preto zakázať žalovanému 1/ výkon jeho záložného práva dobrovoľnou dražbou, keďže toto právo bolo zriadené v zmysle zákona, na základe záložnej zmluvy. Dobrovoľná dražba má oporu v zákonnej úprave, sleduje legitímny cieľ, ktorým je plnenie uhradzovacej funkcie záložného práva, teda ju možno považovať za primerané a legitímne opatrenie. Pokiaľ žalobca poukazuje na neprimeraný výkon záložného práva, o ktorý ide vždy, keď pohľadávka nedosahuje ani len polovicu hodnoty založenej veci, súd takúto námietku vyhodnotil ako bezpredmetnú. Pohľadávka, ktorá mala byť uspokojená v dobrovoľnej dražbe bola vyčíslená v návrhu na vykonanie dražby na celkovú výšku 63.230,84 eur. Hodnota predmetu dražby bola stanovená v súlade s ust. § 12 zákona o dobrovoľných dražbách na základe znaleckého posudku Ing. Ota Pisoňa na sumu 59.395,49 eur, čo je hodnota nižšia než výška pohľadávky. Pokiaľ žalobca poukazyval na to, že iným znaleckým posudkom bola zistená vyššia hodnota nehnuteľností, je nutné prihliadať na preukázanú skutočnosť, že žalobca napriek riadnej výzve, ktorú prevzal 1.10.2019, nesprístupnil predmet dražby za účelom vypracovania znaleckého posudku. Znalec tak postupoval správne v súlade s ust. § 12 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách, keď ohodnotenie možno vykonať z dostupných údajov, ktoré má dražobník k dispozícii. Pokiaľ si žalobca nesplnil povinnosť a neposkytol potrebnú súčinnosť pre účely ohodnotenia nehnuteľnosti v jeho držbe, podľa názoru súdu sa nemôže domáhať neplatnosti dražby z dôvodu, ktorý má pôvod v jeho konaní. V zmysle § 12 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách mohol byť na účely ohodnotenia predmetu dražby použitý len znalecký posudok zabezpečený dražobníkom a preto poukazovanie na závery iného znaleckého posudku je bez právneho významu. V konaní bolo zároveň preukázané, že vypracovaný znalecký posudok bol žalobcovi doručovaný poštou na adresu jeho pobytu, pričom ten zásielku neprevzal v odbernej lehote. Zásielka bol na pošte uložená 29.11.2019 a odosielateľovi vrátená 18.12.2019 a nie 8.12.2019 ako nesprávne uvádzal zástupca žalobcu. Žalobca proti znaleckému posudku v zákonom stanovenej lehote nevzniesol námietky. V nadväznosti na to nie je možné akceptovať vyjadrenie žalobcu, že hodnota za ktorú bola nehnuteľnosť vydražená 44.600 eur je nižšia ako polovica všeobecnej hodnoty, keďže táto bola stanovená na 59.395,49 eur. Pokiaľ žalobca namietal porušenie ust. § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách z dôvodu, že ohľadka predmetu dražba aj samotná dražba boli vykonané v čase mimoriadnej situácie a vyhláseného núdzového stavu, a tým bola obmedzená možnosť účasti na dražbe, súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného 3/ podporenou vyjadrením Úradu verejného zdravotníctva SR, podľa ktorých podľa Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia č. OLP/8326/2020 zo dňa 14.10.2020 sa zákaz usporadúvať hromadné podujatia športovej, kultúrnej, zábavnej, spoločenskej či inej povahy v jednom okamihu v počte nad 6 osôb o.i. nevzťahoval na zasadnutia, schôdze orgánov verejnej moci a ich poradných orgánov a na zasadnutia (schôdze) a iné podujatia, ktoré sa uskutočňujú na základe zákona alebo na voľby. Organizovanie dobrovoľných dražieb v zmysle Zákona o dobrovoľných dražbách predstavuje práve jednu z výnimiek podľa vyššie uvedeného opatrenia. Ani obmedzenie zákazu pohybu a pobytu podľa Uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 693 zo dňa 28.10.2020 nebolo absolútne, keď tento sa napr. nevzťahoval na osoby, ktoré sa preukázali potvrdením o negatívnom výsledku RT-PCR testu vykonaným od 29.10.2020 do 1.11.2020 alebo certifikátom vydaným Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky s negatívnym výsledkom antigénového testu certifikovaného na území Európskej únie na ochorenie COVID-19 vykonaným od 29.10.2020 do 1.11.2020 subjektom podieľajúcim sa na celoplošnom testovaní „Spoločná zodpovednosť“. Rovnako tak

aj vykonávanie obhliadok predmetov dražby spadalo v rozhodnom období pod výnimku z nariadených obmedzení. Pokiaľ žalobca namietal, že mu nebolo oznámené začatie výkonu záložného práva, táto námietka bola v konaní vyvrátená doložením oznámenia o začatí výkonu záložného práva z 2.8.2019 spolu s doručenkou, z ktorej vyplýva, že žalobca ho prevzal 9.5.2019. Oznámenie o konaní dobrovoľnej dražby naplánovanej na deň 10.3.2020 bolo žalobcovi doručované poštou, predmetné oznámenie si žalobca v odbernej lehote neprevzal, odosielateľovi bolo vrátené 19.2.2020. Oznámenie o výsledku dobrovoľnej dražby konanej dňa 10.3.2020 bolo žalobcovi riadne doručené dňa 17.3.2020. Oznámenie o konaní I. opakovanej dobrovoľnej dražby bolo žalobcovi riadne doručené dňa 17.8.2020 a oznámenie o výsledku I. opakovanej dobrovoľnej dražby konanej dňa 17.9.2020 bolo žalobcovi doručené dňa 24.9.2020 (č.l. 245 - 247). Pokiaľ žalobca spochybnil, že žalovaný 3/ splnil povinnosť vyplývajúcu z § 17 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, v konaní bolo preukázané, že žalovaný 3/ adresoval spol. BYSPRAV spol. s r. o. ako správcovi bytového domu žiadosť o vyvesenie oznámenia o dražbe a splnil tak povinnosť podľa uvedeného ustanovenia. Pokiaľ žalobca spochybnil pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, v tejto súvislosti súd poukazuje na závery rozhodovacej praxe súdov, podľa ktorých platí, že ani nesprávne vyčíslenie pohľadávky uplatňovanej v dražbe, za ktoré zodpovedá navrhovateľ dražby, by bez ďalšieho neznamenovalo aj dôvod na vyslovenie neplatnosti dražby (rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/208/2013 zo dňa 29.5.2014). Ako doplnil aj Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 9Co/159/2019 z 31.3.2020 „vedenie nesprávnej výšky pohľadávky vo vyhlásení záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky nemôže založiť neplatnosť dražby, nakoľko úver nebol v celosti splatený a záložný veriteľ navrhol dražbu, pričom z ceny vydraženej nehnuteľnosti, ktorú uhradil žalovaný 2. bola pohľadávka žalovaného 1. uspokojená, nemohlo teda ani uvedením (prípadnej) nesprávnej výšky pohľadávky dôjsť k žiadnemu zásahu do práv žalobcov. Navyiac, v posudzovanej veci nedošlo k žiadnemu porušeniu ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, pretože žalovaný 1. si splnil svoju povinnosť podľa ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách a urobil vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú dražbu navrhol. Zmluva o vykonaní dražby potom túto náležitosť obsahovala, a ani prípadné uvedenie nesprávnej výšky pohľadávky vo vyhlásení žalovaného 1. jej neplatnosť nespôsobuje. Za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva zodpovedá záložný veriteľ podľa ust. § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, a zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením tejto povinnosti sa nemôže zbaviť. Ak sa žalobcovia domnievajú, že im bola uvedením nesprávnej výšky pohľadávky vo vyhlásení žalovaného 1. spôsobená škoda, môžu sa potom samostatnou žalobou jej náhrady od žalovaného 1. domáhať (pozri rozhodnutie ÚS sp. zn. ÚS II. 722/2015)“. Ako vyplýva z predložených návrhom na vykonanie dražby, žalovaný 1/ ako navrhovateľ dražby vykonal riadne prehlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky a naplnil tak zákonnú požiadavku. Pokiaľ žalobca v konaní namietal, že nebolo preukázané, že zo strany žalovaného 1/ bola riadne vyhlásená predčasná splatnosť úverov, súd poukazuje, že žalovaný 1/ jednak doloženými opakovanými upozoreniami z 20.12.2018 a z 21.1.2019 preukázal, že vyzval žalobcu na zaplatenie omeškaných splátok z úverov a tieto mu doručil 31.12.2018, resp. 30.1.2019 a zároveň preukázal, že žalobcovi Výzvami na predčasné splatenie úveru z 30.4.2019 a 1.7.2019 oznámil rozhodnutie o predčasnej splatnosti úverov. Prvá výzva bola žalobcovi doručená 9.5.2019, druhá bola doručovaná poštou, uložená na pošte 4.7.2019 a 23.7.2019 vrátená odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote. Zároveň súd zhodne so žalovanými poukazuje na to, že splatnosť úverov ako aj splnenie náležitostí zmlúv o úvere a s nimi spojených nárokov už bolo predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 13Up/ 1877/2020, v ktorom súd nároky neuspokojené v dobrovoľnej dražbe vyplývajúce z úverových zmlúv z 3.12.2014 žalovanému 1/ proti žalobcovi priznal a preto súd túto otázku nemôže posúdiť odlišne. Pokiaľ žalobca namietal že v súvislosti s tým, že predmetom dražby bol aj spoluvlastnícky podiel k spoločným častiam, zariadeniam a príslušenstvu bytového domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch, navrhovateľ dražby neoznačil osoby, ktoré majú predkupné právo k predmetu dražby alebo ktoré majú spoluvlastnícky podiel k predmetu dražby, súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaných 1/ a 3/, podľa ktorej takáto povinnosť zo zákona nevyplýva. Takéto tvrdenie nemá oporu v zákone s odkazom na § 13 ods. 1, § 19 ods. 1 druhá veta a § 19 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Predmetom dražby bol byt vo výlučnom vlastníctve žalobcu (v podiele 1/1) nerozlučne spolu so zodpovedajúcim (prislúchajúcim) spoluvlastníckym podielom v rozsahu 196/10000 na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a na príslušenstve bytového domu súp. č. XXX a pozemkoch, na ktorých je postavený bytový dom, v ktorom sa byt nachádza. Vzhľadom na osobitnú povahu spoluvlastníckeho podielu nerozlučne spojeného s bytom s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia je zrejmé, že ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, v ktorom sa nachádza byt, ktorý bol predmetom dražby nemali/nemajú predkupné právo k bytu a nebolo teda potrebné (ani možné)

označovať osoby, ako to predpokladá § 7 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. K námietke žalobcu, že zmluvy o vykonaní dražby uzavreté medzi žalovaným 1/ a žalovaným 3/ neobsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti, súd uvádza, že tieto zmluvy v ods. 2. až 5. (Najnižšie podanie, Minimálne prihodenie, Predpokladané náklady dražby, Odmena dražobníka) odkazujú na Rámcovú zmluvu, ktorá je ich súčasťou. V úvode každej zmluvy o vykonaní dražby je uvedené, že všetky práva a povinnosti zmluvných strán z tejto Zmluvy o vykonaní (opakovanej) Dražby priamo nevyplývajúce sa riadia príslušnými ustanoveniami Rámcovej zmluvy o vykonávaní dražieb zo dňa 17.4.2013 uzatvorenej medzi dražobníkom a navrhovateľom, pokiaľ v tejto zmluve nie je uvedené inak. Rámcová zmluva tvorí obsahovú súčasť týchto zmlúv a preto je táto námietka žalobcu nedôvodná. Nakoľko súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mohol žalobe o neplatnosť dobrovoľnej dražby vyhovieť, túto zamietol. Po začatí konania vo veci samej bolo na základe návrhu žalobcu v konaní dňa 2.2.2021 nariadené neodkladné opatrenie vymedzené v bode 3. odôvodnenia tohto rozsudku. Nakoľko žaloba vo veci samej bola v tomto konaní v celom rozsahu zamietnutá, súd postupujúc v zmysle § 335 ods. 1 CSP, nariadené neodkladné opatrenie zrušil. Nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, žalovaným v 1. - 3. rade ako v plnom rozsahu úspešným stranám súd priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (262 ods. 2 CSP).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jeho žalobe o určenie, že druhá opakovaná dobrovoľná dražba konaná dňa 3.11.2020 je neplatná, vyhovieť. Uviedol, že z obsahu spisu v upomínacom konaní vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica viackrát vyzval banku na opravu svojho uplatneného nároku, ktorý nárok súd považoval za neprípustný. Ak mal samotný súd v upomínacom konaní pochybnosti o prípustnosti uplatňovaných nárokov, potom je namieste, ak spotrebiteľ spochybňuje uplatnené nároky banky v dobrovoľnej dražbe, kde banka sama určuje výšku pohľadávky len na základe vlastnej vôle, a de facto môže uplatňovať čokoľvek bez kontroly súdnej moci. Upríamil pozornosť na to, že banka každou jednou upomienkou účtovala poplatky za upomienky po 15 eur a po 30 eur, a tieto neprípustné nároky si uplatnila aj v dražbe. Rovnako si uplatnila poplatky a náklady v sumách 105 eur a 178,91 eur, ktoré žalovaný 1/ uplatnil v dražbe, pričom tieto poplatky a náklady nie sú žiadnym spôsobom špecifikované. Poukázal na súdne rozhodnutia, v zmysle ktorých, zmluvná podmienka, v zmysle ktorej je veriteľ oprávnený požadovať od spotrebiteľa poplatok za upomienku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, čo spôsobuje jej neplatnosť a veriteľ nemá nárok na plnenie z takejto podmienky. Taktiež podľa § 53a OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 11.6.2013, sp. zn. 1 Sžr 150/2020, v ktorom súd zdôraznil, že úlohou súdneho konania je nielen v zmysle § 1 O.s.p. chrániť práva zaručené slovenským právnym poriadkom, ale aj práva s charakterom úniovým v zmysle zásady lojality (čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii v spojení s rozsudkami Súdného dvora EÚ sp. zn. C-173/03 a C-224/01). Poukázal na to, že v zmysle rozsudku Súdného dvora z 10. septembra 2014 vo veci C-34/13 H. I. c/a SMART Capital, a. s. ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách v platnom znení umožňuje súdu, aby v prípade spochybnenia platnosti podmienky záložnej zmluvy určil neplatnosť dražby, pričom toto rozhodnutie so spätnou účinnosťou stavia spotrebiteľa takmer do rovnakého postavenia v porovnaní s tým, ktoré mal pôvodne, a teda v prípade protiprávnosti dražby neobmedzuje náhradu jeho škody iba na finančnú kompenzáciu. Poukázal tiež na body 62. až 66. citovaného rozsudku, v ktorých sa Súdny dvor vyjadril k strate rodinného obydla a k strate bývania, pričom obydlie je potrebné chápať ako základné právo zaručené článkom 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny zohľadniť pri vykonávaní Smernice 93/13. Uviedol, že ku dňu 3.12.2014 bola hodnota zálohu stanovená v záložnej zmluve sumou 60.700 eur, pričom zo znaleckého posudku vyplynulo, že v byte prebieha pravidelná údržba, je v dobrom technickom stave a je po rekonštrukcii. Už len z týchto zistení o stave nehnuteľnosti vznikajú pochybnosti o vybranom znalcovi, ktorý napriek tomu, že má preukázanú prebiehajúcu pravidelnú údržbu obytného domu a pravidelnú údržbu bytu, určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností nižšiu (59.400 eur), ako bola stanovená v roku 2014 (päť rokov dozadu 60.700 eur). Podľa § 12 ods. 1 veta prvá ZoDD, ohodnotenie predmetu dražby musí byť zaistené podľa všeobecnej hodnoty v mieste a čase konania dražby. Dražba sa konala v krajskom meste Trnava,

kde sa všeobecná hodnota obdobných nehnuteľností pohybovala v rozmedzí od 100.000 eur vyššie. Žalobca predložil znalecký posudok č. 125/2020 zo dňa 23.6.2020, ktorý bol vyhotovený iným súdnym znalcom, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti sumou 84.600 eur, ktorá suma zodpovedá cenám bytov, v akých sa pohybovali obdobné nehnuteľnosti v D. v roku 2019. Súd, ktorý rozhoduje o (ne)platnosti dobrovoľnej dražby by nemal posudzovať len to, či znalec postupoval v súlade so ZoDD, ale mal by prihliadať aj na to, či znalcom vypracovaný znalecký posudok nie je v rozpore s dobrými mravmi, aj s odkazom na článok 7 Charty únie. Na námietku žalobcu, že dražobník nezabezpečil ohodnotenie dražených nehnuteľností v súlade s § 12 ZoDD nedal súd prvej inštancie dostatočnú a presvedčivú odpoveď, a teda jeho rozhodnutie nie je v súlade s ust. § 220 CSP. To, že znalec nesie zodpovednosť za vypracovaný znalecký posudok, je nespochybniteľný fakt vyplývajúci zo zákona, avšak táto konštatovaná skutočnosť žiadnym spôsobom nedáva odpoveď na námietku žalobcu, že znalecký posudok, v závere ktorého určil znalec cenu draženej nehnuteľnosti o viac ako 20% nižšiu v porovnaní so znaleckým posudkom vypracovaným iným znalcom v rozpätí osem mesiacov, nemohol byť relevantným podkladom pre vykonanie dražby tak, aby zohľadnený prirodzený záujem pôvodného vlastníka nehnuteľnosti na vydraženie nehnuteľnosti za čo najvyššiu možnú cenu. Čo sa týka záveru súdu, že žalobca nesprístupnil predmet dražby za účelom vypracovania znaleckého posudku napriek výzve, ktorú prevzal dňa 1.10.2019, namietol, že nesúhlas s obhliadkou vyslovený liste zo dňa 7.10.2019 nie je jeho vôľou, žalobca takýto nesúhlas nevyslovil, tento list nevyhotovil, ani nezaslal dražobníkovi. Upriamil pozornosť na to, že z histórie preberania zásielok je zrejmé, že nepatrí medzi tých, ktorý účelovo nepreberajú zásielky. Z množstva doručovaných zásielok neboli žalobcovi doručené len dve zásielky, a to zásielka so znaleckým posudkom a zásielka s oznámením o začatí výkonu záložného práva. Pritom neexistuje žiadne rozumné vysvetlenie, prečo by práve tieto zásielky neprevzal, keď ani nepoznal ich obsah. Jedno vysvetlenie existuje, a to, že sa mu žltý (oznamovací) lístok nedostal do rúk, a preto sa o zásielkach uložených na pošte nedozvedel. Vo vzťahu k doručovaniu znaleckého posudku odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. marca 2019 sp. zn. 8 Cdo 178/2018. Aj v danom prípade mohol dražobník, keby mal vôľu, i keď podľa CSP to nebolo jeho povinnosťou, určitým spôsobom, napr. opakovane zaslať žalobcovi znalecký posudok. Súd prvej inštancie považoval námietku žalobcu, že mu nebolo oznámené začatie výkonu záložného práva, za vyvrátenú doložením oznámenia o začatí výkonu záložného práva z 02.08.2019 spolu s doručenkou, z ktorej vyplýva, že žalobca ho prevzal dňa 9.5.2019. Otázka znie, ako mohol žalobca prevziať o tri mesiace skôr niečo, čo ešte neexistovalo. To isté platí k oznámeniu o konaní dobrovoľnej dražby naplánovanej na deň 10.3.2020, kde aj tu podľa názoru súdu mal žalobca oznámenie prevziať mesiac pred jeho vyhotovením. Splnenie povinnosti žalovaného 3/ podľa § 17 ods. 6 ZoDD mal súd preukázané tým, že žalovaný 3/ adresoval spoločnosti BYSPRAV, spol. s r. o. ako správcovi bytového domu žiadosť o vyvesenie oznámenia o dražbe a splnil tak povinnosť podľa uvedeného ustanovenia. Žalobca namietol, že v elektronickom spise sa takáto žiadosť žalovaného 3/ adresovaná správcovi bytového domu nenachádza a žalobcovi bola súdom predložená len kópia doručky z 22.10.2020 – oznámenie o druhej opakovanej dražbe. Vo vzťahu k namietanej pravosti a výšky pohľadávky žalobca poukázal na vyššie uvedené, ako aj na upomínacie konanie na Okresnom súde Banská Bystrica. Poukázal tiež na to, že zmluva o vykonaní dražby č. 40/2019 zo dňa 9.9.2019 bola vyhotovená a podpísaná skôr, ako navrhovateľ dražby adresoval dražobníkovi návrh na vykonanie dražby, ktorý je datovaný dňom 10.9.2019. Zmluva o vykonaní dražby neobsahuje najnižšie podanie – osobitné určenie najnižšieho podania, minimálne prihodenie – osobitné určenie minimálneho prihodenia a dôvod konania dražby bol vyplnený skôr, než sa dražobníkovi dostal do dispozičnej sféry návrh na vykonanie dražby, teda v čase, keď dražobník nemohol poznať stav pohľadávky. Poukázal na to, že podľa § 22 ods. 1 posledná veta ZoDD zmluva o vykonaní opakovanej dražby musí byť uzavretá do desiatich dní po doručení zápisnice o vykonanej dražbe alebo o vyzrození o zmarení dražby. List označený ako zaslanie oznámenia o I. opakovanej dobrovoľnej dražbe bol vyhotovený dražobníkom dňa 11.8.2020, oznámenie o prvej opakovanej dobrovoľnej dražbe zo dňa 10.8.2020 však dražobník podpísal až nasledujúci deň 12.08.2020 a oznámenie žalobca prevzal dňa 17.8.2020 a oznámenie o výsledku prvej opakovanej dražby prevzal žalobca 24.9.2020. Je síce pravdou, že ust. § 16 ods. 4 ZoDD pripúšťa za určitých okolností zníženie najnižšieho podania, avšak § 16 ods. 7 ZoDD toto znížovanie najnižšieho podania pripúšťa len v prípade, ak je to dohodnuté v zmluve o vykonaní dražby. Podľa žalobcu nepostačuje len odkaz na rámcovú zmluvu uzatvorenú sedem rokov spätne, ale takéto dojednanie musí byť priamo v zmluvách o vykonaní dražby. Uviedol, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 3.12.2014 v sebe nesie znaky takých neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by súdom nemali byť prehliadané, a ktoré boli už súdnou autoritou určené za neplatné. Namietol konkrétne ustanovenia zmluvy o záložnej zmluve, ktoré podľa neho vykazovali uvedené znaky. V závere odvolania žalobca opätovne poukázal na porušenie konkrétnych ustanovení ZoDD a nad rámec

už uvedeného poukázal na rozpor s ustanoveniami § 17 a § 18 bez bližšej konkretizácie a § 22 ods. 4 a § 24 citovaného zákona. Uviedol, že v konaní žiadal o predloženie celého dražobného spisu v originály, pričom ide o legitímnu požiadavku vlastníka nehnuteľnosti (záložcu), keď súd musí mať preukázané, že proces dobrovoľnej dražby ako celku prebehol od jeho počiatku až do konca v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami zákona o dobrovoľných dražbách. V danom prípade súd prvej inštancie autoritatívne rozhodol, že pri procese dobrovoľnej dražby nedošlo k porušeniu žiadneho zákonného ustanovenia, pričom nemal k dispozícii všetky dôkazy, ktoré dražobný spis musel obsahovať, a teda nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie ustálil toto svoje rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 1/, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Mal za to, že podané odvolanie je nedôvodné a v celom rozsahu sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré považoval za vecne a právne správne. Namietol, že žalobca po vyhlásení rozsudku v podanom odvolaní produkuje nové skutkové tvrdenia, ktorými sa snaží spochybníť platnosť dražby, hoci na ne v konaní pred súdom prvej inštancie nepoukázal. V danom prípade sa jedná o neprípustné novoty v odvolacom konaní, na ktoré by sa nemalo prihliadať, pričom poukázal na rozhodovaciu činnosť krajských súdov. Požiadavka žalobcu na zabezpečenie celého dražobného spisu súdom prvej inštancie bola nedôvodná a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, pričom žalobca si vyžiadal na pojednávaní dňa 20.09.2021 z dražobného spisu návrh a zmluvu o vykonaní dobrovoľnej dražby od žalovaného 3/ a zaviazal sa dodatočne v lehote 15 dní špecifikovať súdu ďalšie dôkazy, ktoré žiadal vyžiadať z dražobného spisu, avšak napriek uvedenému tieto dôkazy nešpecifikoval. Podotkol, že samotný žalobca ako vlastník predmetu dražby a zároveň dlžník, mal možnosť nazerať do písomností súvisiacich s dražbou, keďže zákon o dobrovoľných dražbách mu takýto postup umožňuje.

5. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 3/, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Pokiaľ žalobca poukázal na súdne konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13Up/1877/2020, uviedol, že sa jedná o právoplatne skončenú vec, ktorá zakladá tzv. prekážku res iudicata, ktorá okrem iného bráni tomu, aby sa o tom istom nároku znovu konalo a rozhodlo. Žalobca v konaní neprodukoval ani jediný dôkaz, ktorý by bol objektívne spôsobilý spochybníť správnosť, hodnovernosť a úplnosť záverov znaleckého posudku, ktorý tvrdil poklad pre výkon napadnutej dobrovoľnej dražby. Poukázal opätovne na to, že to bol práve žalobca, ktorý svojim konaním zmaril vykonanie obhliadky predmetu dražby a konal tak v rozpore so svojou zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z § 12 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. Za tejto situácie sú prezentované výhrady žalobcu o výške znaleckým posudkom stanovenej všeobecnej hodnote predmetu dražby nielen neadekvátne, ale aj v priamom rozpore s § 21 ods. 6 ZoDD, v zmysle ktorého neplatnosť dražby nie je možné vysloviť z dôvodu, ak neumožnil vlastník predmetu dražby, ako aj osoba, ktorá má k predmetu dražby iné ako vlastnícke právo, vykonať riadnu obhliadku predmetu dražby. Namietol, že žalobcova predstava o všeobecnej hodnote daného bytu jednoznačne neodráža reálnu situáciu na trhu a jedná sa skôr o pranie žalobcu ako o realitu. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 2.8.2019 žalobca preukázateľne prevzal a v bode 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku dátum 9.5.2019 je uvedený zjavnou chybou v písaní. Oznámenie o konaní dobrovoľnej dražby naplánovanej na deň 10.3.2020 bolo žalobcovi doručované poštou, predmetné oznámenie si žalobca v odbernej lehote neprevzal a odosielateľovi bolo vrátené 19.2.2020. Dátum 10.3.2020 nepredstavuje dátum vyhotovenia predmetného oznámenia o konaní dobrovoľnej dražby, ale dátum, na ktorý bola dražba naplánovaná. Splnenie povinnosti podľa § 17 ods. 6 ZoDD žalovaný 3/ preukázal svojim prípisom zo dňa 15.10.2020, ktorý aj spolu s príslušnou doručenkou predložil súdu spolu so svojim vyjadrením k žalobe zo dňa 12.2.2021. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcu ohľadne údajných možných neprijateľných zmluvných podmienok úverovej zmluvy a záložnej zmluvy uzatvorených medzi žalobcom na jednej strane a žalovaným 1/ na strane druhej, žalovaný 3/ považoval dotknutú časť podaného odvolania za celkom neurčitú. Bolo na žalobcovi, aby v konaní poukázal na konkrétne zmluvné dojednania záložnej zmluvy, ktoré by podľa jeho názoru mali spôsobiť údajnú neplatnosť zmluvy ako celku v intenzite odôvodňujúcej až záver o neplatnosti napadnutej dobrovoľnej dražby. Žiadne takéto skutkové tvrdenie však nebolo zo strany žalobcu v konaní produkované.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie

v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 35C/2/2021 je určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby.

8. Predmetom odvolacieho konanie je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá, bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania a o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia.

9. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

10. Postup súdu, ktorým sa znemožní strane sporu realizácia procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva, je relevantný vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi), a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezavislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z článku 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj článku 46 Ústavy SR. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

11. Odvolateľ namietol, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkou jeho argumentáciou týkajúcou sa porušenia ustanovenia § 12 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách.

12. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami.

13. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu zaoberal všetkou podstatnou a relevantnou argumentáciou strán, a to tak skutkovou a právnou a pokiaľ na ňu neprihliadol, vysvetlil prečo. Nebolo zistené, že by postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práv odvolateľa na spravodlivý proces.

14. Nevykonanie odvolateľom navrhnutého dôkazu je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania, je úlohou a doménou súdu (§ 185 ods. 1 CSP). Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto spôsobom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu.

15. Žalobca namietol, že súd prvej inštancie na jeho návrh nezabezpečil originál celého dražobného spisu, pričom bolo podľa názoru odvolateľa povinnosťou súdu dražobný spis zabezpečiť, aby mal súd preukázané, že proces dobrovoľnej dražby prebehol v súlade so Zákonom o dobrovoľných dražbách.

16. Uvedený odvolací dôvod nie je daný, keď súd prvej inštancie zabezpečil na základe návrhu žalobcu všetky ním požadované listiny z dražobného spisu, keď z dôvodu hospodárnosti nepovažoval za dôvodné zaobstaráť celý dražobný spis. Ako uvádza odvolací súd podrobnejšie nižšie, nie je úlohou

súdu preskúmať celú dražbu bez ohľadu na uplatnené dôvody jej neplatnosti, ale súd skúma zákonnosť dražby vo vzťahu k uplatneným dôvodom jej neplatnosti.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 195 až 210 CSP.

18. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností, vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Z tejto zásady vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi.

19. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

20. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotno-právne ustanovenia, a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku.

21. Osobitný typ žaloby, ktorou sa môže osoba dotknutá na svojich právach domáhať na súde určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, upravuje § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. Ide o inštitút právnej ochrany proti dobrovoľnej dražbe, ktorý môžu uplatniť osoby ňou dotknuté ako jediný prostriedok nápravy a ochrany práva na zvrátenie výsledku dobrovoľnej dražby. Dražba je neplatná len za predpokladu, že na základe podanej žaloby o tom rozhodol rozsudkom súd a určil dražbu za neplatnú. Jedným z dôvodov, pre ktorý je možné uplatniť žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, je porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Zákon výslovne neustanovuje, ktoré jeho ustanovenia majú takú povahu, že ich porušenie má za následok neplatnosť dražby. Upravuje len prípady, v ktorých nie je možné vysloviť neplatnosť dražby (§ 21 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z.z.). Keďže ide o jediný prostriedok procesnej ochrany dotknutej osoby a iné dôvody, ktoré by neumožňovali vysloviť neplatnosť dražby titulom porušenia zákona alebo titulom iných skutočností, zákon neuvádza, treba v tomto smere zvoliť skôr extenzívny výklad. K úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby ale nepostačuje len zistenie, že došlo k porušeniu ustanovení zákona. Predpokladom úspechu takejto žaloby je, že musí ísť o také jeho porušenie, ktorým je zároveň žalujúca strana aj reálne dotknutá na svojich právach. Medzi porušením niektorého ustanovenia zákona a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby musí existovať príčinná súvislosť. To znamená, že pre úspešnosť žaloby o určenie neplatnosti dražby v zmysle citovaného zákonného ustanovenia musia byť kumulatívne splnené dva predpoklady a to, že boli porušené ustanovenia tohto zákona, a že žalujúca osoba bola práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutá na svojich právach. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v spore o neplatnosť dražby zaťažuje žalujúcu stranu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. augusta 2020, sp. zn. 6Cdo/66/2019).

22. Lehota ustanovená v § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách slúži k uplatneniu práva na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Pokiaľ to nie je v rozpore s koncentráciou konania, môže žalujúca strana po včas podanej žalobe nielen rozširovať okruh žalovaných, ale tiež uvádzať ďalšie

skutkové okolnosti spôsobilé založiť aj iný, ako v žalobe uplatnený dôvod neplatnosti dražby (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.mája 2021 sp. zn. 5Cdo/220/2018, publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí NS SR pod č. 89/2021).

23. Súdna prax dospela k záveru, že právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymáhania plnení zo spotrebiteľských zmlúv takouto formou, nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorá vyplýva z práva Európskej únie, avšak len za predpokladu, že príslušná právna úprava umožňuje zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa, resp. ju aspoň prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje. Uvedený záver napokon vyplýva aj z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci I. c/a SMART Capital, a. s. (C-34/13). V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. januára 2019 sp. zn. 8Cdo/147/2017.

24. Súd prvej inštancie posúdil vec v zmysle vyššie uvedeného, správne vychádzal z toho, že povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v spore o neplatnosť dražby zaťažuje žalujúcu stranu. Súd sa zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami uvedenými žalobcom, ktoré podľa žalobcu mali zakladať neplatnosť dražby, pričom dospel k správne záveru o nepreukázaní žalobcom tvrdých dôvodov neplatnosti. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde sa súd podrobne zaoberal jednotlivými uplatnenými dôvodmi neplatnosti (body 39.-46. odôvodnenia).

25. Bolo potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že v bode 42. odôvodnenia súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že Oznamenie o začatí výkonu záložného práva z 2.8.2019 žalobca prevzal dňa 9.5.2019, keď z obsahu spisu vyplýva, že predmetné oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 2.8.2019. Uvedené však nemalo vplyv na správnosť rozhodnutia.

26. Nie je pravdou, že bolo úlohou súdu prvého stupňa preskúmať celý proces dražby bez ohľadu na žalobcom uvedené skutkové okolnosti spôsobilé založiť dôvod neplatnosti dražby, keď konanie o určenie neplatnosti dražby je sporovým konaním založeným na zásade kontradiktórnosti, povinnosti skutkových tvrdení a dôkaznej povinnosti, pričom i v tomto druhu konaní platí sudcovská a zákonná koncentrácia konania.

27. Podľa § 153 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (ods. 1). Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (ods. 2). Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (ods. 3).

28. Podstata koncentrácie sporového konania spočíva v tom, že strana môže efektívne uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany iba v určitom časovom úseku, ktorý vymedzuje zákon (zákonná koncentrácia) alebo na základe zákona sudca (sudcovská koncentrácia). Pokiaľ ide o konanie na súde prvej inštancie, zotrváva zákonná koncentrácia konania na pôvodných východiskách a umožňuje strane uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie (§ 154 CSP). Na sporové strany sa však súčasne vzťahuje povinnosť uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, pričom táto všeobecná podmienka sa nepovažuje za splnenú, ak tieto prostriedky mohla strana predložiť už skôr, pokiaľ by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP). Sudcovská koncentrácia sporového konania sa v danej súvislosti prejavuje tým, že na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli predložené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP). Sudcovskej koncentrácii teda dominuje individuálne vyhodnotenie procesnej situácie sudcom, s osobitným zameraním na procesnú aktivitu sporovej strany a efektívne, zodpovedné a starostlivé plnenie povinností súvisiacich s vedením sporu. Za predpokladu, že súd sporovú stranu "sankcionuje" tým, že na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany v rámci sudcovskej koncentrácie neprihliadne, je osobitne povinný uviesť danú skutočnosť v odôvodnení meritórneho rozhodnutia (§ 153 ods. 3 CSP). Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú (§ 296 CSP).

29. Vzhľadom na uvedené bolo možné prihladiť len prostriedky procesného útoku žalobcu (skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzoval neplatnosť dražby) uplatnené do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, resp. v prípade posúdenia sporu ako spotrebiteľského do vyhlásenia rozsudku. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol podstatné vyjadrenia strán, aké prostriedky procesného útoku a obrany použili, jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, pričom posúdeniu veci súdom prvej inštancie nemožno nič vytknúť a odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku.

30. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní uviedol ďalšie skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzoval neplatnosť dražby, odvolací poukazuje na to, že ide prostriedky procesného útoku, ktoré mohol odvolateľ uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a teda nebolo možné na ne ako neprípustné novoty už v odvolacom konaní prihladiť (§ 366 písm. d/ CSP).

31. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu strán, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Súd prvej inštancie rozhodol správne i o nároku na náhradu trov konania, keď podľa § 255 ods. 1 CSP priznal v spore úspešným žalovaným 1/, 2/ a 3/ proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov v celom rozsahu.

33. Správne tiež rozhodol súd prvej inštancie podľa § 335 ods. 1 CSP o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia.

34. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným žalovaným priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

36. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

37. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).